

Trygd verkamannsins í kapitalistiska samfelagnum

Tá ið leigusveinar kapitalistanna (sambandsmenn, tjóðveldismenn og fólkaflokksmenn) vóru so grammir at keypa ein liðugtjørðan skúla úr Svøríki og harvið tóku arbeiðið úr hondunum og breyðið úr munnum á føroyskum arbeiðarum, so mundu teir annaðhvørt halda, at her á landi var nóg mikið arbeiði kortini ella eisini, at hin føroyski arbeiðarin var so væl tryggjaður, at arbeiðsloysi ella fíggarlig afturstig ikki á nakran hátt rína við hann.

Men so er ikki!

Føroyska verkamannafjöldin er tann, sum ikki bert eigur minsta, men heldur ongan tryggleika í mun til verkamannafjeldina í hinum Norðanlondunum.

Skuldi tað hent, at eitt nú Havnar arbeiðarar, nú henda stóra skúla-bygging glapp teimum av hendi, verða arbeiðsleysir, nyttar teimum einki at venda sær til sambands-, tjóðveldis- ella fólkaflokksmenn, tí hesir kunnu beinanvegin siga, at teir einki kunnu gera, tí her á landi — í hesum merkiliga kapitalistareidrinum — finnst ikki tann lógarrein, sum bindur teir, ið fyrri borgum ráða, til at syrgja fyrri, at ikki arbeiðsmannafamiljur liða hung-

ur og hall.

So víndaliga hava hesir samangreipaðu afturhaldsflokkarnir stýrt landinum, at her finnst einki, sum eitur arbeiðsloysisstuðul ella nakað, sum veitir eini arbeiðsmannafamilju tryggleika móti arbeiðsloysiságanginum — hesum mikla forbannilinum, sum altíð fylgir í kjalarvatni kapitalismunnar.

Hvat skal arbeiðarin gera, tá arbeiðsloysi leikar á?

Sjálvur er hann ósekur í hesum. Sjálvur kann hann einki gera. Einki arbeiði er at fáa. Eingin grunnur ella stovnur er at fara til, har hann kann fáa so mikið, sum tørnur er á til lívsins upphald.

Eingin lóggáva veitir honum nakra trygd. Kapitalurin hevur onga ábyrgd. Hann hevur bert brúk fyrri honum, so leingi hann kann vinna pening upp á hann.

Hetta eru arbeiðs- og livsvánir arbeiðsmannsins.

Hetta er úrlitið av tí stýri, vit hava havt í landinum — eitt úrlit av politikki sambands-, tjóðveldis- og fólkaflokksmanna á tingi og í landsstýri.

Hvussu leingi verður verkamannafjöldin at lata sær slíkar kostir bjóða?

SOSIALURIN

Útgevni:
FØROYA JAVNAÐARFLOKKUR

Blaðstj.:
Vilfrid Sørensen.

Box 76.

Prentsmiðjan á Høvsbreyt
TELF 1820

VALDEMAR LÜTZEN
Telf. 1020 Thorshavn.

Ójavnrir prísir

Ein lesari biður um innivist fyrri hesum.

Vit her úti á bygd fáa bara 40 oyru fyrri kg av fiski, samstundis sum menn á Tvøroyri, í Vági og manga aðrastaðni fáa 52 oyru og meira fyrri kg. Og vit gjalda 200 kr. fyrri tonsið av salti, meðan menn á teim stóru havnarplássunum kunnu keypa saltið fyrri einans 96 kr. tonsið.

Afturat hesum kemur, at vit vanligu megu gjalda 10 pst. meira fyrri voruna í handlunum her í bygdini enn á stórplássunum.

Hetta, hesin ójavni kann ikki

føra til annað, enn at vit noyðast at flyta — og smáplássini verða avtoftað.

Er hetta ikki ein ólukkan fyrri land og fólk okkara?

Eg haldi tað. Og eg skilji, at løgtingsmenn tala soleiðis við.

Føroya løgtingsmenn, virðiliga álitismenn okkara, kunnu tit einki gera her? Kunnu tit ikki skipa so fyrri, at vit her úti á bygd kunnu fáa sama prísir fyrri fiskin sum á stórplássunum? Kunnu tit ikki skipa so fyrri, at vit fáa saltið eins biliga sum á stórplássunum? Og kunnu tit ikki — sum undir landshandlinum — skipa fyrri, at vit her úti á smáplási kunnu fáa voruna eins biliga sum á stórplássunum?

Vælsignaðir roynið! Roynið at gera tað eins gott hjá okkum sum á stórplássunum, eins gott við prísir fyrri vorur okkara, eins gott við fáa biligar vorur og eins gott við øllum hentleikum, sum livið nú krevur.

Gerði tað so, at tað er liviligt hjá okkum her!

Bygdamaður á smáplási.

BLADET

Herfyrri kom út bók á Gyldendal forlagnum á 70 ára degnum hjá Niels Hasager, blaðstjóri á Politiken. «Bladet», nevnt bókina. Tað eru greinar skrivaðar av nógvum monnum um blaðverðina.

Bókin telur knappar 400 síður, er prentað á vøkum pappiri við myndum og tekningum.

Ahugavert er at lesa hesa bók, ið lýsir blaðmannalívið gjøgnum ein mannsaldur, frá tí blaðmannastarvið í Danmørk mestsum var ein vídfáningur, til tað í dag er vordið eitt vællonað starv, soleiðis sum tekniska framgongdin í heiminum hevur gjørt tað til.

Hir verður skrivað um tann gamla journalistin og tann nýggja, og ikki man tað vera sørt, at ein fær varhugan av, at tíðin hevur gjørt blaðmanastarvið til eitt «speciale» á mongum økjum.

Fyrri tann, sum hevur áhuga fyrri slíkum, er mangt og hvat at finna í bókini.

Skúlaútreiðslurnar í Føroyum 1955-56

Sambært grein í „Meddelelser vedrørende Færøernes skolevæsen“

	Státurin	Landskassin	Tilsamans
Læraraskúlin	kr. 56 800	kr. 5 000	kr. 61 000
Løgtingsins studenta- og preliminariskúli	—	—	143 100
Færøernes mellem- og realskole	—	110 800	— 51 400 — 162 200
Læraralønir o.m. við fólkaaskúlan	— 1 066 800	— 996 700	— 2 063 500
Pensjónir	— 211 800	— 45 900	— 257 700
Tilskot til bygningar	— 221 200	— 68 600	— 289 800
Tilskot til friskúlar	— 75 900	—	— 75 900
Inspeksjón av bygdaskúlum	— 1 900	— 1 900	— 3 800
Kvøldskúlaundirvísing	— 18 300	— 9 200	— 27 500
Føroya fólkaaskúli	—	— 37 900	— 37 900
Til føroyskar næmingar á há- og húshaldskúlum í Danmørk	— 92 000	— 4 700	— 96 700
Aðrar útreiðslur	— 22 600	— 20 300	— 42 900
Tilsamans	kr. 1 878 100	kr. 1 384 700	kr. 3 262 800

Her eru so ikki kommununnar útreiðslur tiknar við.

Veltistudningur

verður latin til arbeiði við maskinaboðum.

Treytin fyrri at fáa studning er, at boðað verður frá til Jarðarráðið frammanundan, soleiðis at lendið kann verða plánlagt, áðrenn arbeiðið verður byrjað.

Umráðandi er, at menn taka seg saman í viðkomandi bygd, fyrri at nakað munandi kann verða gjørt, tí amboðini eru torfør at flyta.

Upplýsingar um studning fáast við at venda sær til

Føroya Jarðarráð.

R. C. Effersøegøta 1, telf. 11 80.

Skipafelagið Føroyar

TELEFON 1225

Tórshavn

FÆRØSK MARGARINE

Vita No 1

VITAMINISERET

FÆRØSKT PRODUKT

FINT PRODUKT

GRÓT OG SKERVUR

Øll, ið vilja keypa skerv ella grót, eiga at venda sær til kommunukantórið.

Grót og skervur megu verða goldin fyrst, áðrenn tey verða heimtað.

Bilstjórar verða ámintir, at teir ikki kunnu heimta grót ella skerv uttan við einum limi av vegnevndini ella einum umboðsmanni fyrri kommununa.

FROÐBIAR SÓKNAR KOMMUNA